

اخلاق و آداب پزشکی *

مجله نظام پزشکی
سال چهارم، شماره ۳، صفحه ۲۵۲-۲۵۳، ۱۳۵۳

تقاضا نماید یا قانون ازو بخواهد و یا اینکه سلامتی بیمار در اثر رازداری بخطر بینند یا اطرافیان او یا جامعه را تهدید نماید و یا اینکه منافع عالی اجتماعی در معرض خطر باشد.

- پزشک تحت هیچ عنوانی نمیتواند به جلب مشتری اقدام کند و تحت هیچ شرایطی نمیتواند به تبلیغ آگهی دست بزند.

- پزشک از اعتبار و حیثیت کامل در برابر همکاران و حرفة خود برخوردار است.

- وظیفه اولیه و ابتدائی هر پزشک قول و انجام وظیفه پزشکی و حراست سلامت و بهداشت افراد جامعه بصورت فردی و اجتماعی است.

- پزشک تحت هیچ شرایطی مستقیماً یا غیرمستقیم نمیتواند موجب زیان و صدمه و خسارت به بیمارش بشود و بیمار مجاز است که پزشک خود را خود انتخاب کند.

- مگر در موارد اضطراری (اورژانس) پزشک باید قبل از اقدام بمعالجه سوالات لازم را در مورد بیماری از بیمار یا کسان او به عمل آورد و اجازه دقیق و روشن برای اجرای اجرای مداوای بیمار از خود او یا کسانش که صلاحیت داشته باشند، کسب نماید.

پزشک باید مطمئن شود که بیماری اقوام او یا کسانی که اورا برای معالجه آورده اند توضیحات کافی و روشن که در نحوه معالجه مؤثر است، به او داده اند.

- پزشک باید حتی برای بیمارانی که مرگ آنان اجتناب ناپذیر است اقدامات کامل پزشکی را انجام دهد و از محبت و مراقبت درین تعایید.

- پزشک باید مستقیم یا غیرمستقیم بیمار خود را به نحوی از انجاء فریب دهد یا مرتکب اعمالی شود که موجب فریب جامعه گردد.

- پزشک باید کلیه معالجات ضرور را در مورد بیمار انجام دهد و از آخرین روشها و داروهای موجود برای نجات و اعاده سلامت او یاری بطلید.

- پزشک باید در حرفة خود ارزش زندگی و حیثیت و آزادی افراد انسانی را مورد توجه قرار دهد.

- پزشک با اختیار کامل و منتهای درستکاری و صداقت و توجه، باید بیمار خود را معالجه کند.

- پزشک باید با توجه به ارزش‌های علمی خود و تجربه لازم به حرفة پزشکی اقدام نماید.

- پزشک باید با توجه به قوانین و مقررات مصوبه موجود، در حد اعلای ممکن، وظائف خود را انجام دهد و خود را با پیشرفت های زمان هم آهنگ سازد.

- پزشک باید بهنگام انجام اعمال پزشکی بقدرت خویش و موازین مشخصه ایکه به آن آگاهی دارد توجه داشته باشد و بهنگام لزوم از راهنمائی بیمار برای مراجعه به پزشکان صلاحیت دار دیگر خودداری نکند.

- پزشک اگر با بیماری مواجه شود که خطر جدی او را تهدید میکند باید تمام تلاش خود را برای کمک به او بکار بند و آنچه را که درقدرت او است برای نجات بیمار بکار برد.

- پزشک تحت هیچ عنوان نمیتواند از معالجه بیمار سر باز زند و بیهیچوجه امتیازی برای کسی قابل شود یا نژاد و رنگ و مذهب و ملیت و منشاء اجتماعی و خصائص وصفات و مسلک‌های سیاسی را در کیفیت مراقبت از بیماران مورد نظر قرار دهد.

- پزشک هر گز نمیتواند از معالجه بیمار سر باز زند مگر بدلا ای منطقی و صحیح ولی در عین حال باید بیمار را راهنمائی و ارشاد کند که بالدرنگ به پزشک صلاحیت دار دیگری مراجعه نماید.

- خودداری پزشک از انجام وظیفه پزشکی خود بهنگامی قابل توجیه است که دلائل کافی وجود داشته باشد که حرفة و پایحیت و اعتبار پزشکی او به خطر می‌افتد.

- پزشک باید رازدار باشد و اسرار بیماران خود را کاملاً حفظ کند. پزشک وقتی میتواند اسرار بیمار خود را فاش کند که خود بیمار

- پزشک باید از همکاری بافرد یا کسانیکه برخلاف موادین قانون در حرفه پزشکی دخالت میکنند، احتراز نماید.
- پزشک هر گز نباید با افرادی که از رام دروغ بحرفه پزشکی دخالت میکنند و مفاهیم تجربی یافتواری خود را ارائه می دهند همکاری نماید.
- پزشک با هیچ فرد غیر حرفه ای که مبنای کار او شارلاتانیسم است نباید مرآده و همکاری نشان دهد و هر گز نباید وسائل عملی و فکری در اختیار اینگونه افرادی که مبنای علمی و حق قانونی ندارند بگذارد.
- پزشک باید از توسل به تبلیغات در برابر اعمال جدید علم پزشکی احتراز کند و آن را وسیله تبلیغ برای خود قرار ندهد.
- پزشک تشخیص خود را با توجه کافی با آخرین تحقیقات علمی و روشهای پیشرفته باید همگام سازد و توضیحات کافی و روشن برای اعمال خود داشته باشد.
- بهنگام ضرورت و نیاز به مشاوره، پزشک باید بیمار خود را از این مسئله آگاه کند و افراد صلاحیت داری که در رشته مورد نیاز بیمار تشخیص داشته باشند بهمکاری دعوت نماید.
- پزشک باید بومکار دعوت شده توضیحات کافی بدهد و کلیده استاد و اوراق لازم را در اختیار او بگذارد.
- پزشک مشاور را باید به پزشک معالج کلیه نظریات خود را دقیقاً و کتاب آعلام دارد.
- مگر در مواد فوری، پزشک مشاور یا پزشک متخصص نیتواند پزشک معالج بشود مگر با موافقت پزشکی که قبل از بیمار را معالجه نموده است.
- پزشک اگر در مواد فوری برای بیماری برود و او را مورد معالجه قرار دهد، پزشک معالج او محسب میشود و تاموقیع که پزشک دائمی و معالج بیمار برای این احصار نشود مسئولیت بعده او خواهد بود و پس از حضور پزشک معالج اگر موافقت نماید بعداً هم میتواند بیمار را تحت مراقبت خود قرار دهد.
- پزشک اورژانس باید بالدرنگ پس از حضور پزشک معالج کلیه اطلاعات و اقداماتیکه بعمل آمده است باطلاع او برساند.
- اگر پزشکی بیمار خود را به پزشک دیگری توصیه کند باید تمام مسئولیت ها را روش و خود را در آن سهیم بدانند تا زمانیکه پزشک جدید تمام مسئولیت را بپذیرد.
- بهنگام معرفی بیمار به پزشک تازه، پزشک معالج باید تمام اطلاعات و نظریات خود را کتاب درباره بیمار به پزشک معالج جدید آعلام دارد.
- پزشک باید از امور زیر احتراز کند:
 - الف - انتظار مادی از بیمار بیش از حد توانایی مالی او.
 - ب - عدم توجه به مقررات بیمه و یا استفاده خارج از حدود تعیین

- پزشک حق ندارد قدرت جسمی و یا روحی بیمار را تضعیف کند و فقط بدائل درمانی یا پیشگیری می تواند اقدامات لازم را معمول دارد.
- پزشک جز داروهای ضرور هیچ داروی دیگر نباید برای بیمار تجویز نماید.
- پزشک نباید خارج از حدود علمی عمل کند و داروی شاخته نشده را تجویز نماید و در تحقیق و تشخیص بیماری روشهای ناکامل و آزمایش نشده را بکار بندد.
- پزشک با بیمار و کسان او باید منتهای همکاری را نشان دهد تا منافع اجتماعی و قانونی بیمار مصون از هر گونه تعرض باشد.
- مگر در موارد استثنائی که دلیل موجه موجود باشد پزشک مکلف نیست که تشخیص خود را پنهان کند مگر اینکه در سرنوشت بیمار مؤثر باشد در این حالت میتواند تشخیص خود را از بیمار و کسان او مخفی نگاه دارد.
- پزشک بهنگام انجام حرفه پزشکی باید در زمینه های جسمانی و روحی و احساسی راهنمایی های ممکن را به بیمار بنماید.
- پزشکی که در عمل پیوند زنی (Greffie) یا انتقال قسمتی از بدن دیگران به بدن بیمار دخالت داشته حق نداده گواهی هرگز بیماری را امضا نماید که قسمتی از اعضا و جوارح او را به بیمار دیگری پیوند کرده است.
- پزشک بازیں و یا پزشک متخصص باید اعمال زیر را در مورد بیمار انجام دهد.
 - الف - به بیمار وظیفه خود را تفهم نماید.
 - ب - او را از دادن قسمتی از اعضا بدن خود بدیگری مطلع کند و در صورتیکه انجام این عمل برای او زیان داشته باشد آنرا بادآوری نماید.
 - پ - از انجام هر گونه عملی که احساسات بیمار را جریحه دار کند یا عقیده و اعتقاد اورا نسبت به پزشک متزلزل ساز خودداری نماید.
 - پزشک حق ندارد کسانی را که صلاحیت علمی و فنی ندارند بکار گیرد و از آنان بعنوان کمک استفاده نماید.
 - کسانیکه با پزشک همکاری میکنند باید از مراجع صلاحیت دار اجازه نامه کاری که انجام میدهند داشته باشند.
 - پزشک بدون دلائل طبی حق ندارد به بیمار نسخه ای یا گواهی بدهد که با اجازه گرفتن مشروبات الکلی خاص یاداروهای روان درمانی داده میشود.
 - پزشک حق ندارد عنایتی برای خود بکار ببرد که موجب شود گمان کنند او روش استنتاجی بدون تجارت علمی بکار میبرد.

پزشکی کار میکنند باید نام و نشانی و تخصص خود را کاملاً روشن و واضح برای اطلاع کلیه کارمندان آن موسسات ارسال دارد.

- پزشک هرگز نمیتواند نشریه‌ای منتشر سازد مگر با توجه به مواد ذکر شده در بالا.

- پزشکی که بخواهد عقاید و نظرات خود را ابراز نماید باید از مطالب زیر احتراز کند:

الف : درباره خود یا موسسه‌ای که وابسته به آن است تبلیغ نکند.

ب : هرگز در تنظیم اخبار جعلی یا گوشه‌ی جعلی برای یک روش جدید پزشکی یا دارویی جدید شرکت ننماید.

پ : توجه مردم را درباره یک بیمار که معالجه کرده است، جلب نکند.

- پزشک موظف است که سازمان نظام پزشکی را از وجود افراد ناصالح و ناپاک که اطمینان به اعمال خلاف آنان دارد مطلع سازد و هرگونه دخالت را از طرف افراد فاقد صلاحیت ویا هر کسی که برخلاف اخلاق پزشکی عمل میکند بلادرنگ به اطلاع نظام پزشکی برساند.

- پزشک موظف است بکلیه اطلاعات درخواستی نظام پزشکی پاسخ صحیح و سریع بدهد و هرگونه سئوالی که از طرف آن بشود فوراً جواب بدهد.

- پزشک موظف است به نظام پزشکی یا مقامات مسئول قضائی درباره تشخیص، تجویز، نوع داروها، فرمول داروهایی که داده است اگر سوال شود. توضیح کافی بدهد.

- پزشک باید از همکاری و دخالت و هم‌آهنگی در امور پزشکی یا جراحی که برخلاف مصالح بیمار باشد خودداری کند.

- پزشک تحت هیچ شرایطی حق ندارد خود را متخصص دراموری که تخصص ندارد نشان دهد یا عنوان آنرا به کار برد.

- پزشک باید از هرگونه عملی که موجب انحراف فکری همکارانش میشود احتراز کند.

- پزشک باید بمجردی که از حرفه پزشکی دست کشید یا نشانی خود را عوض کرد مراتب را به نظام پزشکی اطلاع دهد.

- پزشک حق ندارد نسخه خود را سفید امضاء کند یا داروهای ناخوانا بنویسد یا مقدار داروها را کاملاً معین ننماید.

- در موارد فوری و اورژانس پزشک مکلف است از همکاران صلاحیتدار خود که از طرف مریض یا قوام او حضور شان درخواست شده، بلادرنگ استفاده نماید.

شده درمورد بیماران بیمه شده.

ب - قبول کمیسیون در کاری که با حرفه پزشکی ارتباط دارد.

ت - تقسیم ویزیت با افراد دیگر.

ث - دادن اطلاعات غیر صحیح.

ج - بازگو کردن اسرار بیمار و یا داروهایی را که استعمال کرده است.

ج - تضمین معالجه بیماری.

ح - بدون داشتن گواهی نظام پزشکی بحرف طبابت اشتغال ورزیدن.

خ - قبول عضویت انجمن و یا مؤسسه‌ئی که بحروف پزشکی احترام نمیکنند.

د - دادن نسخه داروهای مخصوص بخاراط شرکت در فروش آنها.

ذ - تجویز داروهای روانپزشکی یا مخدور یا الکلی برای تسکین بخشیدن بیمار در موارد غیر ضرور که میتوان داروهای مشابه و بدون مواد خدر تجویز کرد.

ر - اقدام به اموز پزشکی در حالیکه خود خستگی روانی داشته باشد.

ز - دایر کردن مطب دوم بدون آنکه مستقیماً خود در آن حضور داشته باشد.

- پزشک کشیک یا پزشک بازرس باید کلیه مسائلی که درباره بیمار بمنظرش میرسد به پزشک معالج خبر دهد تا وی بتواند رأساً تصمیم بگیرد و در صورتیکه پزشک دیگری غیر از خود او در امر معالجه دخالت کند باید زیر نظر پزشک معالج باشد.

- پزشک باید مشخصات خود را بر سر نسخه و گزارش‌های پزشکی چاپ نماید و پس از اسم و مشخصات خود، کلمه M.D (دکتر پزشکی) - نام و نشانی - شماره تلفن - شماره پروانه نظام پزشکی - ساعت مطب و در صورت داشتن تخصص، رشته‌ای که در آن بوسیله مراجعه صلاحیت‌دار متخصص شناخته شده است، ذکر نماید.

- پزشک میتواند تابلوئی برای اعلان در خارج از مطب بزند که فقط قابل رویت باشد و دوتاپلوجه به اندازه‌های ۳۲ سانتیمتر در ۶۴ سانتیمتر در داخل مطب داشته باشد. روی این تابلوها هیچ چیز جز نام ساده و علامت D . M (پزشک) نمیتواند نوشته شود.

- پزشک بهیچوجه حق ندارد از تابلوهای نئون یا فلورسنت استفاده کند.

- پزشک بهیچوجه حق اعلان و چاپ و نشر آگهی تحت هیچ شرایطی و بهیچ عنوانی را ندارد و حق چاپ نام خود را بصورت آگهی در دفتر تلفن یا هرگونه نشریه‌ای شبیه به آن ندارد.

- هر پزشکی که در یک کلبینیک یا انتیتو یا موسسات دیگر